

เทศน์เช้า วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม(วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

หัวใจ ความรู้สึก มีค่ามาก เดี่ยวจะเทศน์.. อ้าว.. ฟังธรรมนะ หลวงตาท่านสอน ตอนอยู่กับหลวงตา ท่านบอกว่า “ชาวบ้านเขาปากกั๊ดตีนถีบ ได้ ๕ ได้ ๑๐ เขาก็หามาถวายพระ หาแต่ของดีๆ ที่เขาว่าเป็นสิ่งที่ดีมาถวายพระ” ฉะนั้นพอมาทถวายพระ เป็นสิ่งที่เขามาแสดงน้ำใจออก ทีนี้พระเวลารับของเขานี้ มันก็มีกรรมและวินัย ฉะนั้นสิ่งนี้มันต้องคนละครั้งไง

หลวงตาตอนอยู่กับท่าน ท่านสอนว่า พระก็ไม่ให้เสีย โยมก็ไม่ให้เสีย โยมเขาตั้งใจของเขา แต่พระก็ไม่ให้เสีย ถ้าพระเสียนะ เวลาบิณฑบาตมา วันไหนอาหารมันเหลือเพื่อ ท่านจะเล่าประวัติของท่านว่า “ตอนอยู่กับหลวงปู่มั่น บิณฑบาตมา ๕-๖ องค์กรได้น้ำพริกมาถวญงเดียว ไม่พอกิน เอน้ำพริกใส่กะลา แล้วเอน้ำคนๆๆ พอดักแบ่งกัน” อันนี้ท่านพูดก่อนฉัน พูดเพื่อเตือนพระ พระก็ไม่ให้เสีย โยมก็ไม่ให้เสีย โยมเห็นไหม ได้ ๕ ได้ ๑๐ ปากกั๊ดตีนถีบ ก็อยากได้บุญได้กุศล ค่าน้ำใจที่อุตสาหไปทำบุญ พอมมาแล้วพระรับด้วยความไม่เคารพ การรับนี้มันก็มีเวลาเห็นไหม

ท่านพูดบ่อย เวลาหลวงตาท่านพูด ท่านพูดเป็นเผด็จ ท่านพูดที่เล่นที่จริง ใครได้ประโยชน์ แล้วใครไม่ได้ประโยชน์อยู่ที่คนฟัง ท่านพูดเป็นที่เล่นที่จริงนะ ท่านพูดเป็นเรื่องตลกนะ เวลาท่านพูด แต่ถ้าใครฟังแล้วมันสะเทือนใจ แต่ถ้าใครฟังโดยที่ไม่คิดมันก็จะผ่านไปเฉยๆ

นี่ก็เหมือนกัน วันนี้วันสำคัญทางพุทธศาสนา เราเป็นชาวพุทธใช้ใหม่ ทางฝ่ายปกครองเขาบอกว่าให้ทำบุญกุศลใกล้บ้าน ทางฝ่ายปกครองเขาเปิดโอกาสให้ เขาหยุดราชการให้ เพื่อให้เราไปได้ทำบุญกุศล อย่างนี้เขายังค้ำนะ อย่างนี้เพราะสังคม เพราะจารีตประเพณีบังคับให้เราทำบุญกุศล เพราะเขาทำกัน เราก็ทำ เราเป็นชาวพุทธ เห็นเขาทำ ก็ทำตามเขา

แต่ถ้ามันทำจากหัวใจละ ถ้าเรามีความศรัทธาละ เรามีความเชื่อละ มันทำมาจาก ความรู้สึกจากภายใน ความรู้สึกจากภายในอันนี้สำคัญนะ เพราะความรู้สึกจากภายในนี้ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน จิตปฏิสนธิมาเกิดเป็นคน จิตปฏิสนธิมันจะเวียนไปในวัฏฏะ พุทธ ศาสนาสอนที่นี้ละ เราเป็นชาวพุทธ เราก็ทำบุญตามประเพณีวัฒนธรรม

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชาวพุทธในหัวใจ พุทธในความรู้สึก ถ้า พุทธในความรู้สึก เรามีความรู้สึก เราทำจากหัวใจของเรา ครูบาอาจารย์ของเราเป็นคน ชี้นำ เป็นคนชักนำสังคมเห็นไหม ผู้นำ นำให้เราไปในทางที่ดี นี่เหมือนกัน รัฐบาลที่ดี ผู้บริหารที่ดี เขาก็จะเปิดโอกาสให้คนได้ทำคุณงามความดี คุณงามความดีเป็นกระแส สังคม แต่ถ้าเป็นหัวใจของเรา เราจะปากกัตตีนถีบ เราจะคั้นรนของเรา

หลวงปู่มั่นท่านบอกว่า ท่านอยู่ในป่าในเขา หลวงตาท่านเล่าให้ฟังประจำ เวลา คนเขาจะไปทำบุญกันนะ เขาต้องนั่งเกวียนไป แล้วซื้อคันทนาไปนะ เพราะทางเท้า ทาง คันทนาเกวียนมันไปไม่ได้ เขาทำจากหัวใจใจ เขาเคารพของเขา เขาจะไปทำบุญกุศลเขา ต้องซื้อทางเข้าไปนะ ซื้อทางคือว่าต้องจ่ายค่าผ่านทาง เพราะเกวียนมันไปทับนาเขา ต้อง จ่ายค่าเสียหายเขาไป เพราะมันเป็นทางเดินตามคันทนา แต่เราเดินไม่ไหว ผู้เฒ่าเดินไม่ไหว ต้องนั่งเกวียนไป ต้องซื้อทางเข้าไปเห็นไหม นั้นจากหัวใจ แต่ของเราเห็นไหม มันอยู่ข้าง บ้าน มันอยู่กับเรา พระบิณฑบาตหน้าบ้านต่างๆ นี้ เราจะทำของเรา นี้ หัวใจเราลงไหม ถ้า หัวใจเราลงสิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์นะ

นี่พูดถึงวันสำคัญทางพุทธศาสนา มันเป็นประเพณีวัฒนธรรม บีบบังคับให้ชาว พุทธไปทำบุญ แต่ถ้าเราเป็นชาวพุทธ เราทำบุญได้ตลอดเวลา แม้แต่ก่อนนอน เรากราบ พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ เรากำหนดพุทโธๆ นั้น ทำบุญให้กับหัวใจของเรา ถ้า หัวใจของเราได้กำหนดพุทโธ มีสติความระลึกรู้ ไปวัดก็ไปทำบุญกับพระ แต่เวลาอยู่ บ้านของเรา เราทำบุญกับพุทโธ ทำบุญกับพระพุทธรูป ทำบุญกับหัวใจของเรา เรา ประพฤติปฏิบัติได้ คนน้อยเนื้อต่ำใจนะ ไม่มีโอกาส ไม่มีเวลา

หลวงปู่ฝั้นท่านพูด “หายใจทิ้งเปล่าๆ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ” เรา หายใจเพื่อดำรงชีวิตนะ หายใจเอาออกซิเจนเข้าไปเพื่อฟอกโลหิตนะ แต่เราหายใจด้วย พุทโธ เราหายใจด้วยมีพระพุทธรูปอยู่กับตัวเราด้วยนะ

เราบอกว่าเราไม่มีโอกาส เราไม่มีเวลาทำบุญ เรามองข้ามไปหมดเลย นี่ไง เพราะว่าถ้าหัวใจมันไม่ลง หัวใจมันไม่เข้าใจนี่ เราจะไม่รู้อะไรว่าเป็นสมบัติของเรา เราบอกการทำบุญต้องมีการเสียดละไ้อ้ย! เสียดละไ้มากมายเลย พระเป็นผู้ได้ พระว่าต้องทำทานๆ ไ้อ้เราก็กักตึงตึงก็ตึงถวยพระ อันนี้มันเป็นการริเริ่ม เป็นการชักนำเขา มาให้เข้าไปในวัด แล้วได้ฟังธรรม

ครูบาอาจารย์ถ้าท่านเป็นธรรม ท่านจะสอนเราว่า ความดีที่สุดของเราอยู่ที่หัวใจของเราเนะ ความดีที่มีคุณค่าที่สุดคืออยู่กลางหัวอกเรานะ สิ่งนี้มันมาเกิด แล้วมันจะเวียนตายไปในวัฏฏะ แล้วถ้ามีคุณธรรม มันจะขึ้นตัวของมันได้ แล้วมันจะเกิดปัญญา ใครก็โกหกไม่ได้ นี่มันเป็นปัจจัยตั้ง มันเป็นสันตสิทธินะ

เราได้รับรู้ร้อน รู้หนาวของเรา เขาบอกว่าไม่มีๆ เราจะเชื่อเขาไหม ลมร้อนหนาว มันผ่านกับเรานี้ แล้วเขาบอกว่ามันเป็นกลาง มันเป็นกลาง มันไม่ร้อนไม่หนาว ก็อุหนาวอะ นี่เหมือนกัน หัวใจที่สัมผัสเขาเรียกปัจจัยตั้ง เห็นไหม อุปฏิฐากได้ ศาสนาสอนลงที่นี้เนะ

วันสำคัญทางพุทธศาสนา ถ้าวันสำคัญทางพุทธศาสนา เรามีความสำคัญกับตัวเราเองนี่ เราดีนรณ เราขวนขวายนี่ มันตื่นตัวเห็นใหม่ เรามีความสำคัญ วันสำคัญทางพุทธศาสนา เขาอนกันอยู่บ้าน วันนี้เขาหยุดงาน วันนี้วันสำคัญจะพักผ่อน มันก็อนอยู่บ้าน มัน หัวใจไม่ได้อะไร

แต่เราดีนรณของเรา หัวใจเราได้นะ มันยุ่งยากไหม? ยุ่ง! ความเพียรชอบ ความวิริยะ ความอดุทธาหะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเป็นความเพียรชอบ ยุ่งไหม? ยุ่ง! ยุ่งเพื่อจะไม่ยุ่ง ไ้อ้ไม่ยุ่งนอนอยู่บ้านเลยนี่ มันยุ่ง... มันยุ่งในหัวใจของมัน... มันหว่าเหว... มันทุกขร้อน... มันเศร้าหมอง... เห็นไหม ร่างกายมันนอนอยู่สบาย แต่หัวใจมันปั่นป่วน... มันวุ่น... มันยุ่ง... ไ้อ้เรามันยุ่งไหม นี่อุตส่าห์ปากกักตึงตึงมา ยุ่งไหม? ยุ่ง...

แต่มันได้รับรู้ ได้รับทรัพย์ ได้เสียดละ ได้บุญกุศล ได้ความสัมผัส เห็นใหม่ มันยุ่ง มันยุ่งในความเพียร ความวิริยะ ความอดุทธาหะ แต่หัวใจได้ผ่อนคลาย เวลาเขาเปิดน้ำนี่ น้ำเสียดเขาเปิดออกเห็นใหม่ นี่หัวใจเราเปิดออก ด้วยการเสียดละ ด้วยการกระทำ เปิด

ความหมักหมมของใจเรามาก ออก ยุ่งไหม? ต้องยุ่งสิ! ต้องยุ่งเพื่อเปิดมันออก แล้วถ้ามันออก มันโล่งแล้ว มันสบายไหม

เหมือนการรักษา มันต้องมีการรักษา ต้องมีการผ่าตัด ต้องมีการฉีดยา มันมีความเจ็บปวดทั้งนั้นล่ะ แต่โรคมันหายนะ แต่เราไม่รักษามันก็ไม่หาย นี่ก็เหมือนกัน ความเพียรชอบ ยุ่งไหม? ยุ่ง โยมก็ยุ่ง... พระก็ยุ่ง... แต่เพื่อบุญกุศล เพื่อหลักการในพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งอาศัยของเรา เราทำเพื่อพระรัตนตรัย ทำเพื่อแก้วสารพัดนึก เพื่อจะเกิดกับชีวิต เพื่อเป็นชีวิตของเรา เพื่อความสุขของเรา เอวัง